

מ"ת 29439/12/16 - מדינת ישראל נגד א ש

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 29439-12-16 מדינת ישראל נ' ש(עציר)
תיק חיצוני: 537123/2016

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	א ש (עציר)

בשם המדינה: ב"כ מתביעות לכיש, עו"ד ליפז סימני

בשם הנאשם: עו"ד דוגמן

החלטה

כתב אישום

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות איומים ותקיפה סתם של בן זוג אותן ביצע על פי הטענה בימים 11.12.2016 ו- 12.12.2016.
2. על פי כתב האישום, ביום 11.12.2016 תקף הנאשם את המתלוננת בכך שאחז בה בכתפיה והשליך אותה על המיטה, תוך שהוא מקלל אותה ובעת שקמה מהמיטה, דחף אותה הנאשם והמתלוננת נפלה ארצה. בהמשך, עת התרוממה המתלוננת, המשיך ותקף אותה הנאשם בכך שירק בפניה, הכה אותה באגרוף בראשה וסטר לה פעמיים בפניה. המתלוננת ביקשה לצאת מהדירה וניגשה לעבר הדלת, אך הנאשם דחף אותה על הספה בסלון הדירה ואיים עליה כי יהרוג אותה וכי היא תהיה רק שלו. מיד, כשיצאה המתלוננת מהדירה, הנאשם יצא אחריה לחדר המדרגות ושם איים עליה כי הוא יהרוג אותה כשתחזור.
3. למחרת, ביום 12.12.2016 שבה המתלוננת לדירה ואז איים עליה הנאשם בכך שאמר לה כי יהרוג אותה ובהמשך תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה אותה באגרוף בראשה, דחף אותה וקילל אותה "זונה". מיד ובהמשך, ניגש הנאשם למטבח בדירה, נטל סכין עם ידית עץ חומה ואיים על המתלוננת בכך שאמר לה "עכשיו אני אהרוג אותך", תוך שהוא מכוון את הסכין לעברה.
- בהמשך, התקרב הנאשם למתלוננת כשידו עם הסכין מאחורי גבו, נטל ממנה את הפלאפון הנייד שלה, השליך אותה ארצה ואמר לה "את לא תדברי עם אף אחד".
4. את מעשיו אלה ביצע הנאשם כשהוא נתון תחת השפעת אלכוהול.

הבקשה

עמוד 1

5. המדינה עותרת למעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים נגדו לאור מסוכנותו הנלמדת מן הראיות בתיק.
6. למשיב אין הרשעות קודמות.

דין מיום 18.12.2016

7. במהלך הדיון שהתקיים בפני הסכים ב"כ הנאשם לקיומן של ראיות לכאורה, אך טען כי מדובר בתיק של גרסה מול גרסה, כאשר המתלוננת סובלת ממחלה נפשית (דיכאון) וכי למעט אמרה שלה, אין בתיק כל ראיה אחרת שקושרת את הנאשם לביצוע העבירות ולא זו בלבד, אלא שלשיתו, קיימות סתירות משמעותיות בגרסאות המתלוננת.
בצד זאת נטען, כי הנאשם הינו נעדר עבר פלילי, אשר זו הפעם הראשונה בחייו ששתה אלכוהול, לאחר ששהה בחופשת מחלה.
כל אלה, לטענת ב"כ הנאשם מצדיקים את שחרורו של הנאשם לחלופה שתאפשר את חזרתו לעבודה בפיקוח ערבים ובהרחקה, בשים לב לכך שהמתלוננת מתגוררת באופקים.
8. לטענת המדינה, ישנן ראיות לכאורה ונראה כי מדובר במתלוננת שאינה מנסה להרע לנאשם, אלא אף סולחת לו על מעשיו ומבינה כי עשה אותם בהשפעת האלכוהול.
בנוגע לחלופה נטען, כי למרות שמדובר בנאשם שהוא נעדר עבר פלילי ועל האף הריחוק מביתה של המתלוננת באופקים, עדיין נראה כי לנוכח האיום באמצעות הסכין והשילוב עם השפעת האלכוהול הרב ששתה עד כדי אובדן זיכרון, כמו גם הרקע המעיד על קנאה הקיימת בין בני הזוג - הרי שכל אלה מהווים עילה מספקת לקבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם.

דין והכרעה

9. לאחר שקראתי את חומר הראיות ועיינתי בטענות הצדדים ולאור הסכמת הנאשם לקיומן של ראיות לכאורה, הרי שנותר לבחון את טענות הכרסום בתשתית הראייתית ואת האפשרות לשחרור לחלופה המוצעת ללא תסקיר.
10. בצדק הסכים הנאשם לקיומן של ראיות לכאורה. שילובן של הראיות העיקריות בתיק - אמרות המתלוננת, שיחה למוקד 100, העימות בין המתלוננת לנאשם, גרסת הנאשם - אכן מקים סיכוי סביר להרשעה בליבת האישום.
11. התשתית הראייתית היא מעבר למצב של "גרסה מול גרסה" (אשר גם במקרה כזה כשלעצמו, כידוע, אין כדי לשלול קביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה):
א. בתיק הקלטת שיחה למוקד 100 אותה יזמה המתלוננת, באמצעות טלפון של מישהי ברחוב.
ב. מזכר מיום 12.12.2016 שנערך ע"י רס"ב אינגה אגרנט מלמד, כי השוטרת התקשרה לילדה בת 15 בשם ש ש ש שאמרה שהייתה בדרכה לבית הספר והאישה פנתה אליה וביקשה להתקשר מהפלאפון שלה. עוד אמרה, כי האישה לא דיברה כל כך טוב עברית והייתה מבוהלת ולכן נתנה לה את הפלאפון שלה להתקשר למשטרה, אך ביקשה לא לערב אותה בעניין ושאינה מעוניינת למסור עדות.

ג. מאמרת הנאשם מיום 12.12.2016 עולה גרסה שונה מאוד מטענותיה של המתלוננת. הנאשם טען, כי המתלוננת היא זו שתקפה אותו והוא רק ניסה להרגיעה ודאג לה כי היא נופלת מידי פעם והוא אף נתן לה 200 ₪ כשרצתה לנסוע לאופקים. הנאשם הודה כי לא רצה שתלך, אך רק משום שפחד שתיפול. גרסה זו אינה מתיישבת עם העובדה, שהמתלוננת פנתה למשטרה כשיצאה מן הבית באמצעות עוברת אורח. עם זאת יצוין, כי באמרתה השנייה של המתלוננת היא אישרה כי היא סובלת מדיכאון ויש לה לפעמים סחרחורות שגורמות לה ליפול. כשנשאלה האם היא מאיימת לפגוע בעצמה ולהתאבד אישרה זאת.

12. יחד עם זאת, אני מקבלת את עמדת הנאשם כי במספר עניינים עולים קשיים מגרסת המתלוננת. קשיים אלה מקומם להתברר בהליך העיקרי ואין הם יורדים לשורשו של עניין אך יש בהם כדי להשליך על עוצמת עילת המסוכנות ועל בחינת החלופה כפועל יוצא מכך:

א. באמרת המתלוננת מיום 12.12.2016 טענה המתלוננת כי אחרי שהנאשם תקף אותה היא התארגנה ולקחה את דבריה ויצאה מהבית בעזרת מפתח שלה, שהנאשם נתן לה ויצאה מהבית בשעה 21:00 לערך ונסעה לאופקים במונית ושנה שם, אך בבוקר חזרה בשעה 7:00 משום שריחמה על הנאשם, שכן חשבה שיפגע בעצמו. אולם, בהמשך, במסגרת אמרתה השנייה אמרה כי מצאה מפתח ופתחה את הדלת. לא ברור מדוע אמרה כי מצאה מפתח, כאשר יש ברשותה מפתח שהנאשם נתן לה.

ב. כשנשאלה המתלוננת מדוע היא מסרבת לערוך עימות עם הנאשם, השיבה כי היא מפחדת ממנו לאחר שבמשך יומיים הוא מאיים עליה שיהרוג אותה, אך בכל זאת נמנעה מלדווח למשטרה וחזרה אליו הביתה בבוקר מאחר וריחמה עליו. עובדה זו אינה מתיישבת עם הפחד שלה מהנאשם.

ג. באותה אמרה טענה המתלוננת כי הנאשם תקף אותה ואיים עליה בסכין ובהמשך כשנשאלה האם הנאשם ניסה לפגוע בך עם הסכין השיבה כי הנאשם רק הפחיד אותה. עובדה זו, מקשה משהו מעוקצה של המסוכנות המיוחדת הנטענת עקב שימוש בסכין באירוע.

ד. בסופו של דבר בעימות, חזרה המתלוננת על עיקר תלונתה וכשנשאלה בסוף העימות האם היא מבקשת להוסיף דבר מה אמרה, כי הנאשם היה שיכור וכי היא סולחת לו על תקיפתה. כאמור, להתבטאות זו משמעות לעניין עוצמת עילת המסוכנות. יחד עם זאת, אני מסכימה עם טענת המדינה, כי גם מהתבטאות זו עולה, כי המתלוננת אינה חפצה להרע לנאשם.

ה. אכן, ביצוע עבירת אלימות על רקע שימוש באלכוהול מהווה גורם מחמיר לעניין המסוכנות. יחד עם זאת, אין עולה מן התיק שימוש אינטנסיבי באלכוהול או התנהגות פוגענית קודמת על רקע זה.

13. המסקנה מכל האמור לעיל היא, כי התשתית הראייתית הקיימת מקימה עילת מעצר של מסוכנות נגד הנאשם, אך יחד עם יתר נסיבות הנאשם מאפשרת את שחרורו לחלופה המוצעת, הכוללת פיקוח רציף והדוק שיבטיחו את שלום המתלוננת והרחקה וניתוק מוחלטים ממנה.

14. לזכות הנאשם בהקשר זה שקלתי את העובדה שאין לנאשם הרשעות קודמות כלשהן אף אין אינדיקציה בתיק לכך שקיים רקע קודם של התנהגות פוגענית כלפי המתלוננת או שימוש מוגזם באלכוהול בעבר. נתתי משקל להיות הנאשם אדם עובד הימצאות במעגל העבודה - בתנאי פיקוח ההולמים את המסוכנות - היא ככלל גורם מפחית מסוכנות שיש לתת לו משקל משמעותי בשלב בחינת אפשרות שחרור לחלופה. ככלל, כאשר מכלול נסיבות העניין מאפשרות זאת יש להעדיף תנאי שחרור שאינם מחייבים פליטה ממעגל

העבודה. במקרה זה, כאמור, עולה כי מדובר באירוע נקודתי. מסוכנות הנאשם היא כלפי המתלוננת ואין עולה חשש למסוכנות כללית. השניים אינם מתגוררים דרך קבע תחת קורת גג אחת ולמתלוננת דירה משלה באופקים, כאשר מרכז חייו של הנאשם באשקלון.

15. בדיון מיום 18.12.2016 הוצגה חלופת מעצר, לפיה בנו ובתו של הנאשם יפקחו עליו בפיקוח רציף וכן נחקר אחראי משמרת במפעל בו עובד הנאשם, אשר יפקח עליו כל זמן העבודה. המפקחים המוצעים נחקרו בבית המשפט והתרשמתי מהם, כי הם מבינים את משמעות הפיקוח, כי הנאשם יקר להם והם מחויבים למשימה אותה מבקשים ליטול עצמם. נמסר, כי מסגרת העבודה של בנו של הנאשם גמישה דיה וכי הוא יוכל להתאים את שעות העבודה שלו לשעות המשמרות בעבודה ולפקח על הנאשם בביתו יתר הזמן. בתו של הנאשם תוכל לסייע במלאכה, בעיקר בסופי השבוע.

16. בנסיבות אלה אינני סבורה, כי יש הכרח בקבלת תסקיר שירות המבחן כתנאי לשחרור לחלופה. לבית המשפט די כלים במקרה זה הן בהערכת המסוכנות והן בבחינת החלופה ומקום בו מצאתי, כי יש בחלופה המוצעת כדי לצמצם את המסוכנות אין הצדקה להותרת הנאשם במעצר תקופה לא מבוטלת נוספת עד לקבלת התסקיר.

17. לפיכך, אני מורה על שחרורו של הנאשם בתנאים הבאים:

1. פיקוח רציף בטווח ראייה ושמיעה ("מעצר אדם") תחת פיקוחם לסירוגין כל העת של:

א.	ש א
ב.	א נ
ג.	ק י

2. ערבות צד ג' בסך 15,000 ₪ אשר תחתם על ידי המפקחים הנ"ל.

חתימת ערב אחד לפחות תהווה תנאי לשחרור, אך תנאי לפיקוח על ידי כל אחד מן הערבים שלעיל היא חתימה על ערבות צד ג'.

3. הפקדה במזומן בסך של 12,000 ₪ אשר תהווה תנאי לשחרור.

4. חתימה על התחייבות עצמית בסך 15,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור.

5. הרחקה ואיסור יצירת קשר בכל דרך ואמצעי שהוא מהמתלוננת.

יובהר, כי גם אם המתלוננת יוצרת קשר עם הנאשם מיוזמתה מוטלת חובה על הנאשם להפסיק מיד את השיחה, לא להיענות ליוזמת המתלוננת ולדווח למשטרה. אם לא יעשה זאת, ייחשב הדבר כהפרת תנאים והנאשם לא יישמע בטענה, שלא הוא יזם את איסור ההרחקה ויצירת הקשר.

6. איסור כניסה לעיר אופקים.

7. זמינות מלאה במספרי הטלפון הנ"ל מהווה תנאי מתנאי השחרור.

8. חל איסור מוחלט על הנאשם לצרוך אלכוהול מכל סוג שהוא ומכל כמות שהיא. תשומת לב מיוחדת לערבים לצורך להקפיד במסגרת הפיקוח על תנאי זה.

18. התיק העיקרי ינותב לקביעה בפני כב' השופטת טל לחיאני שוהם.

19. יובהר, כי מטרת הערבויות והפיקדון להבטיח עמידת הנאשם בתנאי השחרור וכן במפורט להלן:

א. התייצבות לדיונים בביהמ"ש.

ב. קיום כל צו של בית המשפט בתיק העיקרי.

ג. הבטחה מפני ביצוע עבירות נוספות כך שיראו בקיום ראיות לכאורה על עבירה מסוג פשע משום הפרת התנאים.

20. מוסבר למשיב ולערבים כי כל הפרה של תנאי מתנאי השחרור תקים עילת מעצר ללא צורך בקיום דיון, וכן עילה לחילוט הערבויות.

21. החלטה זו תוקרא באולם על ידי חברתי, כב' השופטת סבין כהן, ביום 20.12.16 בשעה 09:45 ותיק החקירה יוחזר למדינה.

ניתנה היום, כ' כסלו תשע"ז, 20 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.